

ที่ มท 0808.3/ 1074

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชสีมา กทม. 10300

7 กุมภาพันธ์ 2548

เรื่อง ทารือการจัดเก็บภาษีป้ายสำหรับสถานีจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา

อ้างถึง หนังสือจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ มท 0821.3/15234 ลงวันที่ 20 ธันวาคม 2547

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรที่ 117/2519
2. สำเนาคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรที่ 1743/2544
ลงวันที่ 20 เมษายน 2544

ตามที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ขอหารือเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีป้ายสำหรับสถานีจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง กรณีของบริษัท เอสโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัท คอนอโค (ประเทศไทย) จำกัด เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ เนื่องจากคำชี้แจงของบริษัท เอสโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ประกอบการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายมีหลักเกณฑ์ต่างจากที่กรมการปกครองได้ตอบข้อหารือและแจ้งเวียนไว้ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาข้อหารือเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีป้ายสำหรับสถานีจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงของบริษัท เอสโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัท คอนอโค (ประเทศไทย) จำกัด แล้วแยกพิจารณาเป็นประเด็นได้ดังนี้

1. ป้ายตามภาพประกอบที่ 1,3 และ 4 ถือเป็นป้ายตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 เนื่องจากเป็นป้ายที่แสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าเพื่อหารายได้
2. ป้ายบอกราคาน้ำมันข้อความ “เก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากมิเตอร์หัวจ่ายและราคาน้ำมัน” ตามภาพประกอบที่ 2 ถือเป็นป้ายตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 เนื่องจากป้ายแสดงราคาน้ำมันดังกล่าวทำให้ประชาชนที่มาใช้บริการทราบความเปลี่ยนแปลงของราคาน้ำมัน และสามารถเปรียบเทียบราคากับสถานีบริการน้ำมันอื่นๆ ได้ จึงถือเป็นป้ายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือโฆษณาการค้าเพื่อหารายได้ แม้ป้ายจะมีข้อความ “เก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากมิเตอร์หัวจ่าย” ซึ่งมีได้ใช้ในการประกอบการค้าหรือโฆษณาการค้าก็ตาม แต่เมื่อติดตั้งอยู่บนโครงป้ายเดียวกันกับราคาน้ำมันและไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน การคิดคำนวณภาษีจึงต้องคำนวณพื้นที่ทั้งโครง ทั้งนี้ ตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 117/2519
3. ป้ายที่ติดตั้งไว้ด้านบนของหัวจ่ายน้ำมันหรือตู้จำหน่ายน้ำมัน ไม่ว่าจะ เป็นป้ายที่แสดงชื่อน้ำมัน เช่น “ESSO” หรือป้ายที่แสดงถึงชนิดน้ำมัน เช่น “ดีเซล” “ซูพรีม 91” หรือป้ายตามภาพประกอบที่ 5 ถือเป็นป้ายตามมาตรา 6 ซึ่งมีไว้เพื่อโฆษณาการค้าเพื่อหารายได้ แต่เนื่องจากป้ายดังกล่าวอยู่ใต้หลังคาคลุมตู้จำหน่ายน้ำมันจึงถือเป็นป้ายที่แสดงไว้ภายในอาคารที่ใช้ประกอบการค้า เทียบเคียงตาม

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1743/2544 ลงวันที่ 20 เมษายน 2544 ได้วินิจฉัยคำว่า “อาคาร หมายความว่า เรือน โรง สิ่งก่อสร้างที่มีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น กรณีสถานบริการน้ำมันโดยปกติแล้วจะมีส่วนประกอบที่สำคัญคือ ตัวอาคารที่เป็นที่ทำการ ตู้จำหน่ายน้ำมัน และหลังคาที่ปกคลุมตู้จำหน่ายน้ำมัน รวมทั้งสถานดังกล่าวที่จะต้องมีลักษณะเปิดโล่งให้รถยนต์ขับเข้าไปเติมน้ำมันได้ ซึ่งส่วนประกอบเหล่านี้รวมกันเป็นสถานบริการน้ำมันและถือว่าเป็นอาคารตามความหมายที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติภาษีป้าย” แต่จะเข้าข่ายได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีหรือไม่ ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงว่า เป็นป้ายที่มีพื้นที่ไม่เกินสามตารางเมตรตามที่กฎกระทรวงฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2542) กำหนดไว้หรือไม่ หากไม่เกินสามตารางเมตรก็จะได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีป้าย ตามมาตรา 8(5) ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2542)

4. ป้ายตามภาพประกอบที่ 6 ถือเป็นป้ายตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 เนื่องจากเป็นป้ายที่ใช้ในการโฆษณาการค้าเพื่อหารายได้ และเนื่องจากป้ายดังกล่าวติดตั้งในมินิมาร์ทจึงเป็นป้ายที่แสดงไว้ภายในอาคารที่ใช้ประกอบการค้า หากมีพื้นที่ไม่เกินสามตารางเมตรย่อมได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีตามมาตรา 8(5) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2542)

5. ป้ายบริการต่างๆ ที่มีขึ้นเพื่อบริการสาธารณะไม่ว่าจะเป็นภาพ อักษร หรือเครื่องหมาย เช่น ป้ายห้องน้ำสะอาด น้ำดื่ม ป้ายบอกทางเข้า (Spreader Sign) ฯลฯ มิใช่ป้ายที่เข้าข่ายเสียภาษีตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 แต่หากป้ายดังกล่าวติดตั้งอยู่ในโครงเดียวกันกับป้ายอื่นที่มีขึ้นเพื่อใช้ในการประกอบการค้าหรือโฆษณาการค้าเพื่อหารายได้ และไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน ถือเป็นป้ายที่เข้าข่ายต้องเสียภาษี โดยการคำนวณภาษีให้คิดคำนวณพื้นที่ทั้งโครง

6. ป้าย American Express หรือป้ายที่ผู้ดำเนินการสถานบริการนั้นๆ จัดทำขึ้นมาเอง เช่น ป้ายชื่อสถานบริการ ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 มาตรา 12 และ มาตรา 18 กำหนดให้เจ้าของป้ายเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ดังนั้น บริษัท อเมริกัน เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด และสถานบริการน้ำมันที่จัดทำป้ายขึ้นมา จึงถือเป็นเจ้าของป้ายที่จะต้องเสียภาษี แต่หากพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจหาตัวเจ้าของป้ายได้ ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ถ้าไม่อาจหาตัวผู้ครอบครองป้ายนั้นได้ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งอยู่เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายวัลลภ พริงพงษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนนโยบายการคลังและพัฒนารายได้
โทร/โทรสาร 0-2241-9042